

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/1156/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513203150
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3513203150.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: CD Consulting s.r.o., so sídlom Politických vězňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, IČ: 264 29 705, Česká republika, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporčyni: A. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. nad K. č. XXX, Z., o zaplatenie 352,- eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa a o odvolaní odporčyne proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 10C/238/2013-81 zo dňa 02. apríla 2015, takto

rozhodol:

N e p r i p ú š ť a späťvzatie návrhu v časti zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zo sumy 352,- eur od 23.06.2010 do 20.09.2012, zo sumy 311,- eur od 21.09.2010 do zaplatenia.

Rozsudok súdu prvého stupňa z r u š u j e a v e c v r a c i a tomuto súdu na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporčyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 311,- eur so 6 % ročným úrokom zo zmenkovej sumy 352,- eur od 06.09.2010 do 20.09.2010, t.j. 0,87 eur, zo sumy 311,- eur od 21.09.2010 do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 1,17 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, náhradu trov konania z titulu trov právneho zastúpenia v sume 117,76 eur a v sume 37,- eur titulom tzv. iných trov konania k rukám právneho zástupcu a vo zvyšku návrh zamietol. Súd prvého stupňa uviedol, že navrhovateľ sa domáhal plnenia zo zmenky podľa čl. 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len Nariadenie) ako indosatár, ktorý je nadobúdateľom zmenky vystavenej odporcom dňa 25.11.2009 na zmenkovú sumu 352,- eur. Indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrená doložkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Do jej textu bol poňatý záväzok odporcu zaplatiť pri predložení na rad zmenkového veriteľa zmenkovú sumu spolu s 0,25 % denným úrokom od 06.09.2010. Za miesto platenia bolo určené sídlo zmenkového veriteľa. Keďže zmenková listina je opatrená doložkou „bez protestu“ indosant nenechal tieto skutočnosti zistiť verejnou listinou.

Právnu vec posúdil súd prvého stupňa podľa ním citovaných príslušných ustanovení slovenského hmotného práva, § 37, § 39, § 41 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 6,7 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zákona č. 191/1950 Zb. zmenkového a šekového (ďalej len ZZŠ) s poukazom na článok 19 Nariadenia. Zistil, že zmenka bola vystavená odporcom na rad prvého zmenkového veriteľa, ktorým bola spoločnosť POHOTOVOSTĚ s.r.o.. Navrhovateľ si svoje právo uplatnil ako indosatár po tom, čo bola zmenka indosamentom prevedená z pôvodného veriteľa, na rad ktorého bola zmenka vystavená. Navrhovateľom predložená zmenka má všetky náležitosti platnej zmenky v zmysle čl. 1 § 75 ZZŠ. V danej veci odporčyna nevzniesla žiadne námietky voči zmenke. Súd prvého stupňa považoval úrok uvedený na zmenky vo výške 0,25 % denne, čo je 91,25 % ročne za nedovolený pre jeho rozpor s ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu súd prvého stupňa návrh v časti o zaplatenie 0,25 % úroku denne zo sumy 352,- eur od 23.06.2010 do 20.09.2012, zo sumy 311,- eur od 21.09.2010 do zaplatenia zamietol. Čo do zmenkovej sumy, 6 % ročného úroku zo sumy

352,- eur od 06.09.2010 do 20.9.2010 a zo sumy 311,- eur od 21.9.2010 do zaplatenia a zmenkovej odmeny považoval súd prvého stupňa nárok navrhovateľa za dôvodný a v tejto časti tomuto vyhovel dôvodiac, že Občiansky zákonník a ani iné právne predpisy výslovne neustanovujú, do akej výšky je možné pri úvere dohodnúť úroky. Z tejto skutočnosti však nie je možné úspešne dôvodiť, že by výška úrokov závisela len na dohode účastníkov, resp. len na vystaviteľovi zmenky a že by teda nepodliehala žiadnemu obmedzeniu. Rozpor s dobrými mravmi predstavuje také konanie, ktoré je zjavne právne neprijateľné, pretože je z hľadiska oprávnených záujmov strán a spoločnosti hrubo nevyvážené. Neprimeranou, a teda odporujúcim dobrým mravom, je spravidla taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe jej zjednania obvyklou, najmä s prihliadnutím k úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri poskytovaní úveru. V prejednávanej veci súd zistil, že úroková miera o spotrebiteľských úveroch poskytovaných bankami bola v čase splácania úveru odporcom priemerne vo výške 12,2843 %. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľom požadovaný úrok podstatnou mierou presahoval horný limit obvyklej úrokovej miery, súd vyhodnotil postup navrhovateľa za konanie v rozpore s dobrými mravmi, ktoré je postihnuté absolútnou neplatnosťou v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1, 3 O.s.p.. Navrhovateľovi ako úspešnému účastníkovi konania priznal súd prvého stupňa náhradu trov konania v plnej výške v rozsahu zaplateného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa v časti, v ktorej súd prvého stupňa zamietol zmenkový úrok v sadzbe 0,25 % denne zo zmenkovej sumy podal navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodov, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.), existenciu ktorých ním namietaných väd skutkovo v odvolaní nevymedzil a tiež namietal, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.), naplnenie ktorého odvolacieho dôvodu videl v tom, že prvostupňový súd považoval zmenku za neplatnú v časti uplatneného zmenkového úroku pre jej rozpor s dobrými mravmi. Odporca vystavil zmenku, ktorú dobrovoľne podpísal, pričom išlo o prejav jeho skutočnej vôle. Sadzba zmenkového úroku 0,25 % denne je napísaná na zmenke, bola mu známa v čase vystavenia zmenky a s takouto sadzbou odporca súhlasil. Nespornosť záväzku odporcu zaplatiť sa vzťahuje na celý záväzok obsiahnutý na zmenke (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Obo 3/2008, zo dňa 22.10.2008, rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 25 Cdo 1839/2000, zo dňa 22.8.2002). V zmenke uvedený zmenkový úrok má rovnakú funkciu ako zmluvná pokuta, ktorá v zmenke uvedenej výške nie je neprimeranou, teda rozpornou s dobrými mravmi vzhľadom na účel, ktorý ako zabezpečovací inštitút zabezpečuje. Na podporu svojich tvrdení uvedených v odvolaní navrhovateľ poukázal na závery uvedené v rozsudku Okresného súdu Lučenec zo dňa 13.2.2014, sp.zn. 13C/88/2013, v rozsudku Okresného súdu Revúca zo dňa 6.3.2014, sp.zn. 3C/8153/2013, v rozsudku Okresného súdu Martin zo dňa 11.2.2014, sp.zn. 8C/198/2013, v rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 3.2.2010, sp.zn. 5Co/16/2010. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrhu vyhovie v celom rozsahu. Zároveň navrhovateľ uplatnil a vyčíslil náhradu trov odvolacieho konania.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadla tiež odporkyňa, namietajúc, že zo strany veriteľa jej bol poskytnutý úver len 100,- eur, a tento v 20,- eurových mesačných splátkach splatila. Uviedla, že momentálne je hospitalizovaná v zdravotníckom zariadení, lieči sa na srdce, je tiež onkologická pacientka.

V priebehu odvolacieho konania navrhovateľ podaním doručeným súdu dňa 23.12.2015 vzal svoj návrh späť v časti o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zo sumy 352,- eur od 23.06.2010 do 20.09.2012, zo sumy 311,- eur od 21.09.2010 do zaplatenia., s tým, že požadoval už len zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,06 % denne.

Odporkyňa potom, ako jej odvolací súd doručil na vyjadrenie odvolanie navrhovateľa a tiež čiastočné späťvzatie návrhu čo do časti zmenkového úroku na toto nereagovala a svoj súhlas so späťvzatím neoznámila.

Podľa ust. § 208 O.s.p., ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je doposiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd

späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Späťvzatie návrhu na začatie konania, je dispozitívnym úkonom, na ktorý je oprávnený iba navrhovateľ. K späťvzatiu návrhu na začatie konania, môže dôjsť nielen počas konania na súde prvého stupňa (§ 96), ale aj po vydaní rozhodnutia súdu prvého stupňa, najneskôr však do momentu, kým jeho rozhodnutie nenadobudne právoplatnosť. Znamená to, že vziať návrh späť, je možné počas odvolacej lehoty bez toho, aby muselo byť súčasne podané odvolanie, najneskôr do právoplatnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa. To nenastane skôr, kým nerozhodne odvolací súd. Späťvzatiu návrhu môže ale zabrániť odporca, ktorého je súd povinný vyzvať, aby sa vyjadril, či so späťvzatím súhlasí, alebo nie. Ak odporca nesúhlasí so späťvzatím návrhu, nemusí uviesť žiaden dôvod, stačí, ak iba vysloví svoj nesúhlas.

Keďže v danom prípade odporkyňa so späťvzatím návrhu v časti zmenkového úroku svoj súhlas nevyjadrila, odvolací súd za použitia cit. zákonného ustanovenia späťvzatie návrhu v dotknutej časti nepripustil a napadnuté rozhodnutie tiež v dotknutej časti podrobil odvolaciemu prieskumu.

Krajský súd Trenčín po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenými osobami, včas v zákonnej lehote na podanie odvolania, vykonal ako súd odvolací preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa, je potrebné z dôvodu uvedeného v ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zrušiť a za použ. ods. 2 cit. ust. vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Obligatórne (§ 212 ods. 3 O.s.p.) sa odvolací súd zaoberal, či v konaní pred súdom prvého stupňa nedošlo postupom súdu k procesným vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. a/ - g/ O.s.p. a tzv. iným vadám konania, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolacie dôvody posudzoval odvolací súd podľa obsahu tohto opravného prostriedku. Vada konania vymedzená v § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj článku 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Odňatím možnosti konať pred súdom treba vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorým bola účastníkovi znemožnená realizácia tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva. K pojmovým znakom tohto odňatia patrí odňatie možnosti konať pred súdom, k odňatiu možnosti konať došlo v dôsledku postupu súdu a možnosť konať pred súdom sa odňala účastníkovi konania. Tieto pojmové znaky musia byť splnené súčasne.

Návrhom v predpísanej podobe (tlačivo A) podanom podľa článku 4 ods. 1 Nariadenia sa navrhovateľ proti odporcovi domáhal zaplataenia zmenkovej sumy 311,- eur s príslušenstvom (zmenkového úroku 0,25 % denne zo zmenkovej sumy za určité obdobie, 6 % ročného úroku zo zmenkovej sumy za určité obdobie), zmenkovej odmeny a náhrady trov konania. Podľa článku 5 ods. 1 Nariadenia má konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu písomnú formu. Súd nariadi ústne pojednávanie iba vtedy, ak to považuje za potrebné alebo ak to navrhnú účastníci, príp. niektorý z nich. V súlade s článkom 19 Nariadenia ak Nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi slovenským procesným právom. Procesný postup súdu je upravený v článku 5 ods. 2 - 7, článku 6, 7, 8, 9, článku 12 ods. 2 Nariadenia, v ostatnom sa tento postup riadi Občianskym súdnym poriadkom. Kľúčovými cieľmi európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu stanovenými v článku 1 Nariadenia sú zrýchlenie, zjednodušenie konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu v cezhraničných sporoch v rámci Európskej únie zníženie nákladov, čím sa zjednoduší prístup k spravodlivosti. Pri plnení týchto cieľov majú sudy kľúčovú úlohu iniciovať kontroly a určovať postup, ktorý treba v rámci európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu dodržiavať, ako aj primeraným spôsobom uplatňovať vnútroštátne procesné právo, čo vyplýva z článku 19 Nariadenia. V zmysle bodu 9 preambuly Nariadenia by mal súd rešpektovať právo na spravodlivý proces a zásadu kontradiktórneho procesu najmä pri rozhodovaní o potrebe ústneho pojednávania, o dôkazných prostriedkoch a rozsahu, v akom sa vykonávajú dôkazy. Povinnosť súdu kontrolovať a určovať postup v rámci európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa posilňuje v zmysle článku 12 ods. 2 Nariadenia, ktorým sa súdu ukladá povinnosť podporovať strany sporu, pokiaľ ide o procesnoprávne veci, a to poskytovaním

informácií o procesnoprávných otázkach, pričom z odôvodnenia čl. 9 vyplýva, že súd musí v záujme zabezpečenia spravodlivosti konania voči obidvom stranám sporu postupovať rovnakým spôsobom. Povinnosť informovať strany o procesnoprávných otázkach si súd môže v závislosti od vnútroštátnych postupov plniť rôznym spôsobom.

Odvolačný súd zistil, že pred súdom prvého stupňa došlo k vadám v postupe súdu pri posudzovaní procesných otázok v priebehu konania. Podľa čl. 5 ods. 2, 3 Nariadenia vyzval súd odporkyňu tlačivom C na odpoveď a spolu s tlačivom C zaslal súd prvého stupňa odporkyňi návrh a zmenku predloženú navrhovateľom v podobe fotokópie. Doručované písomnosti prevzala odporkyňa dňa 16.07.2013. Vychádzajúc z intencií daných odvolacím súdom v prvotnom zrušujúcom rozhodnutí, súd prvého stupňa vyzval navrhovateľa na predloženie úverovej zmluvy spolu s VOP a tiež prehľadu platobnej bilancie na úverovom účte odporkyne, ktoré súdu navrhovateľ v kópii zaslal a sú súčasťou spisu na čl.70-73, avšak ako vyplýva z obsahu spisového materiálu, tieto pripojené listiny odporkyňi následne nezaslal a ani z obsahu zápisnice z pojednávania zo dňa 2.4.2015 nevyplýva, že by tieto boli na pojednávaní oboznámal, i keď zmluva o úvere a všeobecné podmienky poskytnutia úveru sú nepochybne právne významné pre rozhodnutie o uplatnenom nároku navrhovateľa, za stavu, že v dotknutej právnej veci má odporkyňa postavenie spotrebiteľa, čím porušil princíp kontradiktórnosti súdneho konania a rovnosť účastníkov konania.

Konaním súdu prvého stupňa tak došlo k porušeniu základného práva odporkyne na súdnu ochranu, v dôsledku čoho jej bola odňatá možnosť konať pred súdom podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. Táto procesná vada je dôvodom, pre ktorý musel odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť, pretože rozsudok vydaný v konaní postihnutým závažnou procesnou vadou, nemôže byť považovaný za správny.

Vzhľadom na dôvod zrušenia napadnutého rozsudku, sa odvolací súd vecnými námietkami uvedenými v odvolaniach nezaoberal.

Odvolačný súd však považuje za potrebné upriamiť pozornosť súdu prvého stupňa na aktuálnu súdnu prax v obdobných veciach, ktorá vychádza z nasledovného:

Ochrana spotrebiteľa ako povinnosť súdu vyplýva nielen z predpisov hmotného práva, ale aj z práva Európskej únie. Ak zmenka vznikla na zabezpečenie splnenia dlhu zo spotrebiteľskej zmluvy, ide o spotrebiteľskú zmenku, v rámci ktorej existujú odlišnosti oproti zmenke z iného právneho vzťahu. Jednou z odlišností spotrebiteľskej zmenky je zohľadnenie kauzy právneho vzťahu, z ktorého zmenka vznikla. Ďalšou odlišnosťou spotrebiteľskej zmluvy je ex offo súdna kontrola neprijateľnosti podmienok zmluvy, z ktorej zmenka vznikla a zmluvných podmienok jej vyplnenia. To platí aj v právnych veciach podľa Nariadenia, v ktorých má žalovaný postavenie spotrebiteľa. Súdny dvor Európskej únie vo viacerých rozsudkoch týkajúcich sa smernice 93/13/EHS (C-240-244/98, Oceano Grupo Editorial, C-243/08, Pannon GSM) vyslovil, že národný súd musí mať možnosť skúmať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách ex offo, neskôr (C-137/08, VB Pénzügyi Lízing) dokonca vyslovil, že ich musí skúmať ex offo a (C-618/10, Banco Espanol de Credito), že odporuje európskemu právu, ak ich súd nemôže skúmať a limine (t.j. ak ich môže skúmať len ex post). V takých prípadoch musí národný súd vykladať národné procesné i hmotné právo konformne s právom Európskej únie. Z ustanovenia § 17 zákona č. 191/150 Zb. nevyplýva zákaz skúmania kauzálnych námietok ex offo. Nariadenie neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by zakazovalo alebo neumožňovalo súdu skúmať kauzálne vzťahy, na ktorých zabezpečenie bola vystavená zmenka. Čl. 7 ods. 3 Nariadenia stanovuje, že súd v prípade pasivity odporcu len „vydá rozsudok“, nestanovuje, že súd návrhu musí vyhovieť. Nemožno tiež opomenúť novelizované ust. § 114 O.s.p..

Vychádzajúc z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie, tento súd vo viacerých rozhodnutiach poukázal na to, že spotrebiteľ sa, či už z dôvodu nevýhodnej vyjednávacej pozície alebo z dôvodu neinformovanosti, dostáva do nevýhodnejšieho postavenia a túto nerovnováhu súd môže odstrániť ex offo zbavením účinku nečestných zmluvných podmienok (porov. Oceano Gruppo editoriale spojené prípady C-240 až C-244/98). Súdny dvor zároveň judikoval, že existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ nedokáže poukázať na nekalú povahu zmluvnej podmienky (spojené prípady C-240 až C-244/98). Vyhodnotenie zmluvnej podmienky ako nečestnej nie je jednoduchá záležitosť. Smernica indikatívnym spôsobom vypočítava, čo všetko sa má pritom zohľadniť

(posúdenie zmyslu posudzovanej klauzuly, posúdenie ostatných zmluvných podmienok, ich porovnanie s ostatnými zmluvami, vyhodnotenie všetkých okolností prípadu a iných; čl.4 ods.1 smernice). Súdny dvor stanovil jasnú požiadavku na ochranu pred nečestnými klauzulami pri štandardných produktoch obdobne, ako vyžadujú vnútroštátne pravidla verejného poriadku, teda vždy za každých okolností (porov. C-76/10 POHOTOVOSTĚ/Korčkovská, bod 50,51).

Zo všetkých zistených skutočností v preskúmvanej veci je nepochybné, že odporcom vystavená zmenka zabezpečovala jeho záväzok zo zmluvy o úvere, ktorú veriteľ POHOTOVOSTĚ s.r.o. uzatváral ako dodávateľ v rámci svojej obchodnej činnosti (§ 52 ods. 3 Obč. zák.) pri poskytovaní úverov z vlastných zdrojov. V záväzkovom vzťahu medzi veriteľom a odporkyňou mala odporkyňa postavenie spotrebiteľa podľa § 52 ods.4 Obč. zák.

Zákon zmenkový a šekový je osobitnou právnou úpravou, ktorá má prednosť pred všeobecnými právnymi predpismi, teda pred Obchodným zákonníkom aj Občianskym zákonníkom, pretože zmenkové právo patrí do oblasti súkromného práva, kedy ingerencia štátu a súdu má len jeden cieľ a to ochranu individuálnych záujmov a nie záujmov verejných. Základnou súkromnoprávnou normou, ktorá sa používa aj na záväzkové vzťahy, ak nie sú osobitne upravené v Zákone zmenkovom a šekovom je Občiansky zákonník a Obchodný zákonník. Zásada abstraktnosti zmenky môže byť prelomená vtedy, ak pôjde o konanie úplne zakázané - v rozpore so zákonom. V takom prípade neplatnosť zmenky sa nezakladá na omyle, ale na rozpore zmenky s právom podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Súd preto v konaniach kde sú uplatňované práva veriteľov zo spotrebiteľských zmlúv vrátane spotrebiteľských úverov, na základe prvopisu zmenky, má podľa § 39 Občianskeho zákonníka skúmať, či uplatnenie práv veriteľa zo zmienek nie je konaním, ktoré je v rozpore s právom podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s kogentnými ustanoveniami zákonov na ochranu spotrebiteľa, ak spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka a preto by takéto neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, boli neplatné. Zvlášť podľa § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka, ak sa predmetnou zmenkou požaduje od odporcu ako spotrebiteľa, v prejednávanej veci - zmenkový úrok 0,25% denne, čo predstavuje 91,25% ročný úrok, ktorý je uvedený priamo na zmenke.

Odvolací súd tiež poukazuje na to, že dňa 20.10.2015 prijalo občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR a obchodnoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR spoločné stanovisko k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa v nasledujúcom znení :

I. Ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že :

1. pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcejmu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offa povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ;

2. pokiaľ súd nevzhliadne žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúcich ich rozsah a povahu, pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie.

II. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnou úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená.

III. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane odporcu, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje. Stanovisko je uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 8/2015 pod číslom 93.

Z vyššie citovaného stanoviska vyplýva, že aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane odporcu, je možné

preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje.

Záverom odvolací súd dáva do pozornosti, že každý súd pri svojom rozhodovaní by mal mať na zreteli základný účel konania - poskytnutie spravodlivej ochrany subjektívnym právam účastníkov. Ústavné články o súdnej ochrane (čl. 46 <aspi://module='ASPI'&link='209/1992 Zb.%2523%25C8l.46'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a nasl.), čl. 6 <aspi://module='ASPI'&link='209/1992 Zb.%2523%25C8l.6'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd spolu s občianskym súdnym poriadkom predstavujú všeobecné požiadavky spravodlivého procesu . Vzťah práva a spravodlivosti načrtnol Český Ústavný súd, keď v jednom zo svojich nálezov uviedol: „súd musí nielen rešpektovať právo, ale jeho výklad a aplikácia musí smerovať k spravodlivému výsledku. Právo musí byť predovšetkým nástrojom spravodlivosti, nielen súborom právnych predpisov ktoré sú mechanicky a formalisticky aplikované bez ohľadu na zmysel a účel toho, ktorého záujmu chráneného príslušnou normou”(porovnaj nález Ústavního soudu ČR sp.zn. II.ÚS 222/07 <aspi://module='JUD'&link='JUD52940SK'&ucin-k-dni='30.12.9999'>).

Po vrátení veci, súd prvého stupňa nariadi na prejednanie veci pojednávanie, na ktoré predvolá účastníkov, v prípade zastúpenia tiež ich právnych zástupcov. V konaní bude postupovať v súlade s procesnými predpismi upravujúcimi postup súdu prvého stupňa najmä tých, ktoré sa týkajú vedenia konania a pojednávania, splní si svoju povinnosť doručiť navrhovateľom predložené listinné doklady odporkyni, vykoná dokazovanie a vo veci rozhodne rozsudkom s náležitosťami podľa § 157 O.s.p. Súd prvého stupňa svojím procesným postupom poskytne účastníkovi konania možnosť realizovať procesné práva zaručené Ústavou Slovenskej republiky a Občianskym súdnym poriadkom (§ 123), pričom sa bude zaoberať aj prípadnými námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi účastníkov konania a vo veci opätovne rozhodne.

V novom konaní rozhodne súd prvého stupňa o trovách konania vrátane trov odvolacieho konania podľa § 224 ods. 3 O.s.p.

Podľa § 226 O.s.p. je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.